

LA REALITAT OCULTA

LA REVOLTA DE LES RATES!

L'u d'octubre d'enguany ha portat als habitants del país una gran sorpresa; una revolta insòlita que no se sap com pot acabar: exèrcits compostos de milers i milers de rates que campen pels carrers de Barcelona i de moltes altres ciutats i indrets de Catalunya. Han arribat i ocupat el Parlament foragitant els espantats diputats, tot mossegant, sense tocar la pell, els pantalons i calçotets de dirigents polítics i membres del Govern fins deixar-los amb el cul a l'aire. També han mossegat, fent-la miques, la bandera espanyola. Abans d'anar-se'n, sense violència, han arrencat i estripat l'escut quadribarrat dels Mossos d'Esquadra que rabiosos i empenyats, han matat a trets varies rates.

També ens arriben notícies de que les rates han obert totes les cel·les de les presons catalanes, després de neutralitzar funcionaris i policies, alliberant tots els presos i preses anomenats socials o comuns, però en canvi, els presoners polítics catalans s'han negat a fugir, no se sap ben bé perquè.

Les rates son per tot arreu: destrossen banderes espanyoles i hissen estelades per casernes i edificis oficials i fins i tot han paralitzat i col·lapsat el tràfic de moltes carreteres com també les fronteres al punxar les rodes dels camions.

Què està passant? Com és possible que les rates actuïn així? Serà això el preludi d'una revolta popular? S'especula molt; es diu que poden ser rates ensinistrades provinents d'un vaixell rus o de l'experimentació de científics al servei d'una gran potència amb interessos geoestratègics a Catalunya, que ja, en dues ocasions ha donat suport a la independència de Catalunya en va.

Hi ha gent que pregunta si aquestes rates activistes son realment catalanes. Regna, a hores d'ara, un total desconcert en els mitjans oficials i populars mentre continua el misteri i una gran expectació. Ara si que tot el món ens mira, ei...a les rates!!

LA KINTA FORKA

SEMPRE ENDAVANT... AMB AUDÀCIA!

Que és un 11 de Setembre català? Una diada ampul·losa i d'exaltació a la glòria dels caiguts com ho fan les nacions amb estat? Una maniobra de comunicació pel president de la Generalitat en funcions que cal aprofitar? Un dia d'adoctrinament pels infants segons diu l'espanyolisme?

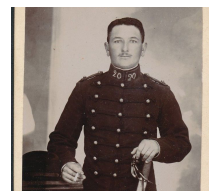
És pot festejar la derrota de la Barcelona del 1714 i alhora l'adveniment d'una República socialment justa? La Diada vol dir unitat i reconciliació amb totes les llufes d'un sainet i els polítics en fan la posta en escena. Flueixen en la comèdia de dipositar rams de flors en recordatori dels defensors de la heroica Barcelona del 1714 mentre el Mossos d'Esquadra, fermes, sostenen el fusell com si fossin ells qui van defensar la ciutat aquell 11 de Setembre, o "aquell 1 d'Octubre" quan la Guàrdia Civil i la Policia Nacional van apallissar a sang a milers d'indefensos ciutadans que anaven a votar mentre ells s'ho miraven... Tornem al fil... Pels polítics, la celebració de la Diada és una necessitat.

Per nosaltres és un enorme embolic que fins el Procés no hi ha hagut manera de clarificar. Ara és el moment. Mentre perduri la revolta catalana hi ha dos 11's de Setembre: la dels polítics i la dels ciutadans. Els segons han abandonat la seva autonomia en mans dels polítics que practiquen l'ambigüitat per generar un sentiment de pertinença a aquells a qui es desposseeix de tot. Que és una nació? Per un costat, política i espectacle sense el ciutadà? Per l'altre, l'espanyolada que ho falsifica negant la existència de la nació catalana? Gràcies als polítics ho tenen fàcil! Falsifiquen la Diada malgrat que la imatge sigui verídica.

A partir d'aquest 11 de Setembre 2019 es tracta de ser conscients que els ciutadans estan sempre sols. Ara ja no es tracta de demanar, sinó de prendre i sobretot de resistir. Cal esperar que cap "Revolució de Palau" no vingui a neutralitzar la insurrecció.

EL CONVIDAT

TAURINO Y PADRE DE FAMILIA

El Tinent Coronel de terra D. Rogelio Hermosillo Martín, no es diu Rogelio Hermosillo Martín. És un pseudònim que sovint utilitza per amagar la seva identitat i a vegades també, per enfonsar la prometedora carrera d'algun company d'Acadèmia com va fer amb el seu amic i cunyat.

Una definició breu però força ajustada del Tinent Coronel podria ser: Quatre neurones, un digestió pesada, testosterona de garrafa, i un cervell que dona just per baixar de l'arbre. Amb això, en Rogelio n'ha tingut prou per fer carrera.

El T.C. Rogelio només parla de toros. Bé, a vegades també opina que caldria arrasar Catalunya i que els catalans són més violents que els jueus, però això no és política, això és "sentimiento", com els toros.

Hi ha molt bona gent com en Rogelio entre la milícia espanyola. Gent de casa, bons pares i millors marits. Tracten a les sogres de collons "porque en su dia fueron madres y eso es lo mas sagrado" Les úniques debilitats que demostren són pel Reial Madrid, Curro Romero i la mort. Tres espectacles. Les dues primeres s'entenen i fins i tot podríem compartir-les. La tercera no l'acabem d'entendre. Què els passa amb la mort? Perquè en parlen amb aquests èxtasi teresià?

Cuelgo que me voy a perder el paseillo. Eso sí es garbo. Lo que les falta a los catalanes, garbó, virilidad, enfrentarse a la muerte con una sonrisa orgullosa en los labios".

Per que coi has de somriure si la mort és una cabrona?. Quin mèrit té. I si en té, per què no es maten ells? Els catalans tard o d'hora se'ls hi acabaran.